

Mindretallet erkender, at det er tvivlsomt, hvorvidt bestemmelsen efter 1970 kan anvendes over for udlændinges køb af landbrugsejendomme, såfremt Danmark bliver medlem af EEC.

Den i regeringsforslagene indeholdte bopælspligt løser imidlertid ikke de nationalpolitiske spørgsmål og vil hindre en sund og naturlig bevægelighed inden for erhvervslivet. Mindretallet foreslår derfor, at man i stedet overdrager til lokale jordbrugsnævn fremtidig at meddele godkendelse til erhvervelse af landbrugsejendomme. Sådant godkendelse skal dog være uforuden, såfremt køberen i mindst to år har været beskæftiget ved landbruget eller dermed beslægtede erhverv (f. eks. gartneri og skovbrug) eller er i slægt med sælgeren eller dennes ægtefælle. Det foreslås tillige, at de lokale jordbrugsnævn, der sammensættes af repræsentanter for de kommunale myndigheder og de landbrugsfaglige organisationer, også overtager jordlovsudvalgets nuværende funktioner, hvorved det vil være muligt at tilvejebringe en ud fra mange hensyn højst ønskværdig og påkrævet decentralisering.

Den af mindretallet her skitserede ordning svarer på visse punkter til den, der består i Norge for udlændinges erhvervelse af landbrugsejendomme, og som efter den norske administrations opfattelse kan bevares, såfremt Norge tiltræder Romtraktaten.

Mindretallet finder det helt upåkrævet at skærpe statens nuværende forkøbsret til landbrugsejendomme i rene landbrugsområder, men mener tværtimod, at der er grund til at lempe denne. Inden for de områder, hvor byudviklingen foregår eller kan forventes at ville finde sted, anerkender mindretallet, at kommunerne må sikres mulighed for at erhverve jord i tide — også for derved at hindre en ublu jordspekulation. Mindretallet foreslår derfor, at der gennemføres regler, hvorefter arealer på over 1 ha, der ønskes afhændet, tilbydes hjemstavnskommunen, såfremt det ikke drejer sig om familieoverdragelser. Angivelse af salgssummens størrelse og meddelelse om øvrige salgsbetingelser skal følge tilbuddet, og det pålægges vedkommende kommune inden for en vis frist at give sælgeren underretning om, hvorvidt ejendommen øn-

skes overtaget og i bekræftende fald på hvilke vilkår. Sælgeren kan herefter ikke afhænde ejendommen til anden side til væsentligt lavere pris end den af kommunen tilbudte.

Mindretallets forhandlingsskitse rummer derudover en række forslag om ændring af den hidtidige, forældede jordpolitik med det formål at tilvejebringe en mere hensigtsmæssig og smidig jordlovgivning. Disse forslag kan sammenfattes således:

1. Ophævelse af landbrugspligten kan ske for de mindre landbrugsejendomme, såfremt ejeren begærer det.
2. Der gives ubetinget ret til samdrift uden begrænsning af
 - a) to landbrugsejendomme, uanset størrelsen af disse, og
 - b) flere landbrugsejendomme, såfremt grundbeløbet for det samdrevene areal normalt ikke overstiger det i landbrugslovens § 24 til enhver tid gældende beløb (for tiden 65.000 kr.).
3. Sammenlægningsgrænsen for landbrugsejendomme forøges fra 12 ha til 30 ha af den bedste jord med tilsvarende højere grænser for ringere jordkvalitet i henhold til den ny boniteringsskala. Afsides beliggende landbrugsejendomme med uhenigtsmæssige bygninger skal uanset størrelse altid kunne nedlægges som selvstændige landbrug, såfremt de sammenlægges med andre landbrugsejendomme.
4. Statens tilskud til oprettelse af mindre landbrug bortfalder.
5. Jordfondens midler skal fremtidig kunne anvendes til
 - a) sammenlægning og supplerung af for små brug under forudsætning af, at de herved bringes op på en rationel størrelse,
 - b) oprettelse af gartnerier på brug, der normalt er på højst 3 ha, og
 - c) opkøb af arealer, der stilles til rådighed for rekreative formål.

De forslag, mindretallet her har redegjort for, er blevet fremført i udvalget, men blev dér pure og øjeblikkeligt afvist af såvel landbrugsministeren, justitsministeren som flertallets udvalgsmedlemmer, selv om min-